

نقش والدین در امور تحصیلی فرزندان

یکی از دغدغه‌های همیشگی والدین، موفقیت تحصیلی فرزندانشان است. خبر خوب این است که والدین امروزی بیشتر از والدین نسل‌های گذشته این دغدغه را دارند و برخی از والدین را می‌بینیم ...

یکی از دغدغه‌های همیشگی والدین، موفقیت تحصیلی فرزندانشان است. خبر خوب این است که والدین امروزی بیشتر از والدین نسل‌های گذشته این دغدغه را دارند و برخی از والدین را می‌بینیم که شیفته کسب اطلاعات و راهکارهایی هستند که بتوانند به پیشرفت تحصیلی امید زندگی‌شان کمک کنند.

به گزارش ایسنا، اشتیاق وافر اولیا، ضرورت تشریح شیوه صحیح و راهکارهای درگیری یا نقش آفرینی والدین را در امور تحصیلی فرزندان دوچندان می‌کند. از طرف دیگر، کسب اطلاعات بیشتر در مورد نحوه‌ای که والدین می‌توانند بر موفقیت تحصیلی فرزندان اثرگذار باشند، می‌تواند انگیزش خود اولیا را برای مشارکت در زمینه تحصیل فرزندان افزایش دهد؛ چرا که بسیاری از اولیا در اثر بی‌اطلاعی از روش‌های حمایت از فرزندان، حالتی انفعالی به خود می‌گیرند.

در حالی که والدین بازوی توانمند معلم و مشاور برای نیل به اهداف آموزشی و تربیتی به حساب می‌آیند. لذا لازم است که در جهت اعتدالی سطح دانش این ظرفیت موجود، حداکثر تلاش خود را به کار بندیم.

محسن آربزی، دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز در شماره دوم دوره شانزدهم مجله «رشد آموزش مشاور مدرسه» در این باره نوشته است: با مرور پژوهش‌های صورت گرفته در زمینه تحصیلی به این مهم پی می‌بریم که خانواده نقشی بی‌بدیل در پیشرفت تحصیلی فرزندان دارد. اکثر قریب به اتفاق پژوهش‌ها از خانواده به عنوان عاملی بسیار مهم در وضعیت تحصیلی فرزندان یاد کرده‌اند.

از طرف دیگر، نهاد آموزش و پرورش برای تحکیم آموخته‌ها و تربیت دانش‌آموزان با انگیزه، به همکاری و مشارکت خانواده نیاز دارد. والدین با به کارگیری راهکارهایی که در ادامه به معرفی آن‌ها می‌پردازیم، می‌توانند نقش مؤثری در افزایش انگیزه فرزندان خود به تحصیل و پیشرفت تحصیلی آن‌ها ایفا کنند.

۱. ارتباط والدین با مدرسه

رفت و آمد والدین با کادر آموزشی می‌تواند تأثیر چشمگیری بر انگیزش و وضعیت تحصیلی دانش‌آموزان داشته باشد. همکاری والدین با اولیای مدرسه می‌تواند به ایجاد رابطه مطلوب خانه و مدرسه کمک کند. بدین ترتیب می‌توان به افزایش شایستگی‌ها و کاهش مشکلات کمک کرد.

قابل ذکر است اولیا در ارتباط با مدرسه نباید نگاهی انتقادی و شکایت‌آمیز به عملکرد عوامل مدرسه داشته باشند، بلکه لازم است نگرش «اقدام مشارکتی» را برای رفع کاستی‌ها در خود پرورش دهند.

۲. مشارکت والدین در انجام تکالیف

همکاری والدین در انجام تکالیف تحصیلی می‌تواند به شکل‌گیری رابطه‌ای مطلوب بین والدین و فرزند کمک کند. همچنین فرزند احساس مورد توجه والدین قرارگرفتن و مهم تلقی شدن را در خود پرورش می‌دهد. مشارکت والدین در انجام تکالیف (متناسب با سطح تحصیلات اولیا) می‌تواند در آموزش مجدد، تمرین و تحکیم آموخته‌های مدرسه نقش داشته باشد.

۳. آرزوی تحصیلی والدین

لازم است اولیا آرزوی تحصیلی بالایی برای فرزندان خود در نظر بگیرند (مثلاً تحصیلات دانشگاهی به جای فقط کسب دیپلم) و فرزندان خود را از این آرزوهای تحصیلی مطلع سازند. همچنین، آن‌ها را تشویق کنند و به آن‌ها اطمینان دهند، در صورت به کارگیری تلاش لازم بدان دست خواهند یافت.

۴. استفاده از تشویق کلامی

توصیه می شود، اولیا به منظور ترغیب فرزندان خود به فعالیت های تحصیلی، از تشویق های کلامی همچون تحسین کردن و ارائه بازخورد مثبت در مورد تکالیفی که به خوبی انجام شده اند، استفاده کنند.

۵. استفاده نکردن از تشویق های مادی و قابل انتظار

یکی از اهداف مهم آموزشی، شکل دهی انگیزه درونی برای یادگیری است. دانش آموزان دارای انگیزه درونی، به صورت خودجوش برنامه ریزی های تحصیلی خود را اجرا می کنند و از یادگیری لذت می برند.

ارائه پاداش های مادی (همچون پول، دوچرخه، تبلت، موتورسیکلت و مانند این ها) و قابل انتظار (اگر معدل ۱۹ بیاوری، برایت دوچرخه می خرم) سبب کاهش انگیزه درونی دانش آموزان می شود. بدین معنی که فقط تا زمان حضور این وعده ها، دانش آموز به فعالیت های تحصیلی می پردازد. در صورتی که هدف، پرورش دادن شاگردی است که از یادگیری لذت ببرد و همواره در طول زندگی به دنبال کسب مهارت ها و گسترش آن ها باشد.

اولیا در ارتباط با مدرسه نباید نگاهی انتقادی و شکایت آمیز به عملکرد عوامل مدرسه داشته باشند، بلکه لازم است نگرش «اقدام مشارکتی» را برای رفع کاستی ها در خود پرورش دهند.

۶. از وضعیت تحصیلی فرزندان در درس ها آگاه باشید

لازم است که اولیا بدانند، فرزندشان در چه درسی عملکرد بهتری دارد و چه موضوعی برای او دشوارتر است. اما نکته قابل توجه این است که والدین هرگز نباید به فرزند خود تلقین های نادرست ارائه کنند (برای مثال: رضا در ریاضی ضعیف است). این موجب می شود که خودپنداره تحصیلی دانش آموز بدین شکل صورت گیرد که هر قدر تلاش کند، نمی تواند در درس های مورد نظر (در مثال ذکر شده، درس ریاضی) به موفقیت برسد.

اطلاع اولیا از وضعیت دانش آموز در ماده های درسی متفاوت باید به منظور برنامه ریزی برای کسب شایستگی در درس ها صورت گیرد، نه اینکه سبب برچسب زنی و اشتباهات دیگر شود.

۷. به فرزند خود مشاوره دهید

غالباً لازم است که والدین در مورد روش های صحیح مطالعه و آزمون دادن، تکنیک هایی را به فرزندان خود آموزش دهند. یادداشت برداری، توضیح دادن برای فرد دیگر، حل کردن نمونه سؤال، نظارت بر توجه، و حفظ آرامش به هنگام آزمون از جمله این موارد هستند.

خانواده نقشی بی بدیل در پیشرفت تحصیلی فرزندان دارد. اکثر قریب به اتفاق پژوهش ها از خانواده به عنوان عاملی بسیار مهم در وضعیت تحصیلی فرزندان یاد کرده اند.

۸. کمک والدین در شکل دادن عادت به مطالعه فرزند

به فرزند خود کمک کنید، به مطالعه کردن عادت کند. یکی از مهم ترین عامل های ایجاد عادت به مطالعه، مکانی است که مطالعه در آن صورت می گیرد. تا حد امکان، دانش آموز همواره در یک مکان مخصوص به مطالعه بپردازد. تعویض مکرر مکان مطالعه می تواند سبب کاهش عادت به مطالعه و تمرکز شود.

راهکارهای ذکر شده بخش کوچکی از اقداماتی هستند که والدین می توانند برای افزایش انگیزه تحصیلی و کمک به پیشرفت تحصیلی فرزندان خود انجام دهند. روش ها و نکات بسیار دیگری نیز وجود دارند که به منظور رعایت اختصار از ذکر آن ها خودداری می شود.

اما آنچه مهم می نماید، تشویق والدین به افزایش آگاهی و بینش خود در زمینه راهکارهای صحیح کمک به پیشرفت تحصیلی فرزندان از طریق مطالعه منابع معتبر و مشورت با متخصصان مشاوره تحصیلی است.

خانواده نقشی بی بدیل در پیشرفت تحصیلی فرزندان دارد. اکثر قریب به اتفاق پژوهش ها از خانواده به عنوان عاملی بسیار مهم

در وضعیت تحصیلی فرزندان یاد کرده اند.

اطلاع اولیا از وضعیت دانش آموز در ماه های درسی باید به منظور برنامه ریزی برای کسب شایستگی در درس ها صورت گیرد، نه اینکه سبب برچسب زنی و اشتباهات دیگر شود.

انگیزه درونی به معنای اشتیاق درونی برای یادگیری است. ارائه پاداش های مادی و قابل انتظار سبب کاهش انگیزه درونی دانش آموزان می شود.